

S Jiřím Voříškem o fotbale, Samičce a lidech kolem něj

Je Poděbradák každým coulem. Spolu s rodiči před časem uvedl v život bylinný likér Poděbradskou Samičku a také je místní sportovní legendou – za fotbalovou Bohemku hrál nepřetržitě 29 let. Seznamte se sympátkem a pohodářem Jiřím Voříškem.

Foto: Adéla Fialová, Vladimír Malinovský/Nymburský deník, archiv J. Voříška

Za Fotbalový klub Bohemia Poděbrady jste až do loňského podzimu kopal téměř třicet let. Jak jste se v areálu na Jiskře při dnešním focení cítil?

Stále v klubu částečně působím, i když v jiné poloze než hráčské. Pořád se s poděbradským fotbalem cítím svázaný a беру to tak, že jsem nějakým způsobem jeho součástí. Je to kus mého života a chodím tam jako domů.

Fakt jste nikdy nechtěl přestoupit jinam?

Koketoval jsem s různými týmy i z vyšších soutěží, zkusil jsem si s nimi zahrát v přátelských nebo přípravných utkáních. Ale nakonec pokaždé z vítězila chuť hrát za Bohemii i s ohledem na to, že tu mám spoustu přátel a kamarádů. Nikdy jsem neměl tu správnou motivaci hrát za někoho jiného. Poděbrady mi vždycky dávaly nejvíce energie a nenašel jsem důvod někam přestoupit na delší dobu.

S fotbalem jste začal v sedmi letech, dělal jste k němu další sport?

Souběžně jsem se do sedmnácti let věnoval basketbalu, prošel jsem jak Bohemkou, tak Slávií. V legendární nafukovačce na Ostende jsme odehráli veškeré mládežnické kategorie. Byli jsme

úspěšní, tuším, že jsme třikrát vyhráli krajský přebor. Shodou okolností jsem podle mě byl lepším basketbalistou než fotbalistou. Ale jakmile se to v sedmnácti lámalo, táhlo mě to k fotbalu. Kvůli partě, co tu byla, a také se mi vzhledem k počtu diváků zdálo, že fotbal zajímá víc lidí. Měl jsem pocit, že jsem na hřišti pro ně všechny. Ale i na basketu byla super parta.

Od podzimu hrajete třetí třídu za Křečkov. Jak se vám daří?

To už je takovej fotbalovej důchod. Je to úplně něco jiného, jsem v týmu jedním z mladších. Je tu dobrá parta, sešli jsme se bývalí fotbalisti z Poděbrad a okolí. Máme věkový průměr pětáctýřicet let a standardně proti nám hrají mužstva o generaci mladší. Dělá nám dobře, když je porazíme a můžeme si říct, že ještě nejsme

Po výměně dresů s ligovým fotbalistou a odchovancem Bohemie Bořkem Dočkalem po přátelském utkání v Poděbradech v roce 2023.

tak staří. To je dobrá motivace. Mimo jiné hrají s Honzou Jiráskem, který byl kapitánem našeho týmu v době, kdy mi bylo mezi dvaadvaceti a osmdvaceti, potom jsem ho na tomto postu na pět let vystřídal. Vypadá to, že osudem místních fotbalových kapitánů je, že se nakonec potkají v Křečkově.

Máte svůj předzápasový rituál?

Posledních sedm let se před sportováním chodím otužovat. Vlezu do bazénu a mráz mě probere a lépe se mi pak běhá, v létě si dávám studenou sprchu. Moje tělo se tím nakopne a pak mně takzvaně jdou líp nohy.

Ted' k další vaší srdcovce, bylinnému likéru Poděbradská Samička, který vychází ze starého receptu knížete Hohenlohe. Původně jste ho chtěli připravit jen pro pár přátel, ale nakonec to dopadlo jinak. Povíte nám, jak vůbec Samička ke svému názvu přišla?

Likér znovuobjevil můj otec, který

se o něm dočetl v historických zdrojích, následně mu další informace poskytla paní doktorka Hrabětová z Polabského muzea. Název Samička není náš autorský, je převzatý z původního pojmenování Weibchen. Tento originální bylinný likér z dvaadvaceti bylin k nám z Bavorska přivezl tehdejší pán poděbradského zámku kníže Hohenlohe a na doporučení doktora Boučka ho užíval každé ráno na lačno. Český personál, který mu likér podával, mu mezi sebou říkal Samička, což je jeden z překladů zmíněného německého výrazu. Když jsem se původ českého názvu likéru dozvěděl, chtěl jsem ho pro náš záměr použít. Hlavou mi blesklo, že je to přesně ono. Nicméně tátovi se to moc nepozdávalo, líbilo by se mu důstojnější označení.

Ale nakonec jste se na názvu domluvili...

Všechno bylo původně jen jakýsi vtip, který jsme chtěli zrealizovat. Já i táta jsme z místní hotelovky a máme spoustu spolužáků a známých z oboru, pro které jsme chtěli připravit asi stovku lahví bylinného likéru. Neměli jsme ambice, že ho budeme vyrábět ve větším. Vzal jsem si na starost grafickou stránku věci, protože mám kamarády grafiky, a když jsme vytvořili etiketu a táta na ní uviděl Samičku, tak se tři týdny se mnou moc nebavil. Bylo to pro něj citlivé téma. Báł se, aby si lidé nemysleli, že je to něco zbytečně provokativního a laciného. Já to od začátku vnímal, že je to sice lehce provokativní, ale na druhou stranu milé a hezké. Na etiketě jsme reflektovali Poděbrady a dobu spojenou s knížetem Hohenlohe, o kterém si bez nadsázky myslím,

že ač byl Němec, byl současně „velkej Poděbradák“. Na grafickém vizuálu se výrazně podílela máma, která má pro grafiku a výtvarno cit.

Nyní je potřeba zmínit, že likér obecně známý jako Samička začátkem dvacátého století nabízel ve své kavárně Josef Váňa. Recept mu poskytli na zámku a on si ho vlastnoručně přepsal. A právě onen přepis se k vám díky paní Hrabětové dostal. Mělo to háček. Věděli jste, že ho tvoří pelyněk, zeměžluč, kmín, jalovec a dalších 38 bylin, ale nikde nebylo uvedeno, v jakém poměru v něm mají být. Jak jste si s tím poradili?

Sranda to nebyla. Nikdo nevěděl, kolik tam čeho patří a jak má likér ve výsledku chutnat. Proto také na etiketě uvádíme, že Poděbradská Samička je inspirovaná původní recepturou knížete Hohenlohe. Dělalí jsme na tom dva roky, nespěchali jsme, nic nás netlačilo. Byla to prostě taková radost. Táta je z jižních Čech a zná se s majiteli rodinné palírny v Blatné, kteří nám ze známosti s přípravou likéru pomohli. Umíchali jej, poslali mi půllitrovku a máma, když šla s kamarádkami na pivo, vzala ho s sebou na ochutnání. Přišel jsem mezi ně a říkaly mi, že to je jako fernet nebo něco jiného a že jim to moc nechutná. Několikrát jsme to v palírně připomínkovali, čímž jsme je museli pěkně štítat, protože to pro ně nebyl žádný obchod, jen dobrá vůle nám pomoci.

Pokračování rozhovoru na straně 2

Editorial

Milé čtenářky, milí čtenáři, před dvaceti lety napadlo ve městě tolik sněhu, že výtvarník Lukáš Kladívko a jeho dva kamarádi Lukášové vytvořili u fontány několik soch ze sněhu. První bylo obř, asi třímetrové mimino (na fotografii). Pamatujete si na něj? No a tahle akce byla popudem k tomu, že Lukáš s kolegy hned v příštím roce spustili první ročník sympózia tvorby ve veřejném prostoru s názvem Woodoo Session. To se konalo každoročně v následujících deseti letech a potom ho vystřídal festival Město=Galerie, při němž vznikají především velkoplošné malby na zdech. Ale vraťme se k Woodoo Session. Představte si, že akci monitorovali kurátoři věhlasného muzea MUCEM ve francouzské Marseilles a od loňského roku je součástí tamních sbírek jako jeden z nejzásadnějších výtvarných počínů tohoto druhu umění ve východní Evropě. To je něco! A to není všechno. Součástí sbírek je i několik výtvarných děl a artefaktů samotného Lukáše. O všem se dočtete na straně 6. Ještě poznámka. Lukáš je velký patriot. Ve Francii chtěli, aby sympóziu zorganizoval v Paříži nebo v Marseille, ale on to odmítl a napřes všechny síly, aby se letos uskutečnilo... Vřask víte, kde. A je tu další Poděbradák jak poleno – Jiří Voříšek. Fotili jsme ho na fotbale, protože tam je jako doma. Je kreativní, sympaticky „normální“ a nade vše má rád svoji rodinu a blízké lidi. Stejně tak Eliška Konvalinková, která se svým manželem Milošem koncem minulého roku převzala všechny provozovny Pekařství Svoboda. Společnými silami je proměnili v Babiččinu pekárnu. V čem tkví kouzlo tohoto názvu, zjistíte na straně 3. V prodejních Babiččiny pekárny na Husově ulici a v ulici U Struhy můžete nově koupit i Noviny pro Poděbrady, za což manželům Konvalinkovým děkujeme. Aby toho patriotství nebylo málo, připravili jsme pro Vás zajímavý článek o době, kdy Poděbrady řídily Nymburk (!). A v rubrice věnované přírodě zjistíte, kteří opeřenci by podle starých pořádků měli být v tuhle dobu ve Středomoří, ale vzhledem k mírným zimám je můžete zahlédnout ve svém okolí. Je toho v dnešním vydání ještě mnohem víc a já Vám za celou redakci přeji hezké čtení!

Monika Langrová, vedoucí redakce

Foto: archiv L. Kladívka

Pokračování rozhovoru z titulní strany

Až při deváté ochutnávce moje osmdesátiletá teta řekla, že je to docela dobré, a i zbytek rodiny se vyjádřil, že to není špatné. V tu chvíli mi bylo jasné, že od naší kritické rodiny a přátel už lepší hodnocení nemůže dostat. Na základě toho jsme nechali udělat oněch sto lahvi.

U stovky lahví to však neskončilo...

Samička lidem zachutnala, ptali se, kde se dá koupit. Řekli jsme, že nikde, neboť jsme to celé pojali jako srandu. A když těch dotazů narůstalo, rozhodli jsme se dát Poděbradskou Samičku na regál naší prodejny Trafco s tím, že uvidíme, jestli o ni bude zájem. Byl a na základě toho jsme před osmi lety Samičku začali prodávat ve větším. V současnosti na ni narazíte v podstatě po celé republice.

Pokud dobře počítám, Voříškových velkoobchod s nápoji Trafco je na trhu už 33 let. Jaké to je podílet se na jejím chodu, přesněji řečeno spolupracovat s tátou a mámou?

Je to pojtítko. Navzdory tomu, že jste různé generace, máte společné téma a logickou vzájemnou podporu. Každá generace je v něčem silná, dobře se to doplňuje. Je to mentální vzruha, protože víte, že na lidi z rodiny se můžete vždycky spolehnout.

Rodina Voříšková: táta Jiří st., máma Zuzana, sestra Klára a Jiří ml.

Zmínili jste, že máte vystudovanou hotelovou školu. Jak se váš život odvíjí po jejím absolvování? Víte mimo jiné, že jste spoluzaložil technologickou firmu Hybrid, která byla prestižním časopisem Forbes vyzdvihnuta jako startupová, tedy rychle se rozvíjející společnost s velkým potenciálem. Ale to předbílám...

V průběhu vysoké školy jsem v Praze dělal číšníka. Nabízet jídlo a nápoje mi nepřišlo vůbec složité, protože je u toho osobní lidský kontakt a s tím nemám problém. Postupem času mě během studií zaujalo umění prodávat a plynule jsem navázal na kreativní oblast marketingu věnující se tvorbě a prodeji reklamy. Tímto obloukem jsem se vlastně dostal do médií, konkrétně do hudební televize

Óčko, kde jsem posléze byl sedm let. Když jsem měl marketingu takřkajíc dost, vzal jsem to přímou linkou do technologií. S kolegou jsme se odštěpili od Óčka a založili svoji vlastní technologickou společnost související s médií, která se časem rozšířila po Evropě i Asii. V těchto oborech je problém, že se jedná o virtuální svět. Po pěti letech u technologií jsem cítil, že se chci věnovat něčemu hmatatelnému. V té době už byla na světě Poděbradská Samička. Naplňovalo mě, že vzniklo něco, co lidé mohou vzít do ruky, napít se toho a zažít emoci.

V současné době naplno pracujete v rodinné firmě Trafco. Nepřestane mě udivovat, že mi úspěšný marketér jako vy na kolonádě

během festivalu swingu ve stánku Poděbradské Samičky namíchá nápoj. Jak to, že jste přes veškeré úspěchy a procestování světa zůstal tak normální, notabene věrný malému městu?

Cestuji proto, abych se vždycky a rád vracel. Jedna vazba je samozřejmě na Poděbrady, které ve světovém měřítku, co se týká kupříkladu bezpečnosti nebo dostupnosti, jsou na žebříčku hodně vysoko. A potom, mám rád lidi. Vše, co dělám, dělám pro ně. Nikdy jsem se nevěnoval věcem jen pro pár vyvolených, vždy to bylo pro běžné lidi. S radostí se setkávám s druhými a získávám od nich zpětnou vazbu. Chci vědět, co si o mé práci myslí. To mě posouvá dál. Nejsem typ,

co by si na něco hrál, to podle mě není správné. Obecně si myslím, že je dobré být mezi lidmi. Také i proto třeba rád chodím do úplně normální hospody U Marka... (úsměv)

V čem jste měl v životě největší štěstí?

V tom, že jsem měl kolem sebe skvělé lidi. Začíná to v rodině. Potom jsou to lidé v mém okolí, spoluhráči a trenéři na fotbale i basketu, učitelé ve škole. Ti na hotelovce se zajímali, abychom se toho z oboru hodně dozvěděli a nikdo nám nedal nic zadarmo, což je dobře. Dále i v tom, že mám část rodiny v zahraničí a mohl jsem tam strávit kus dětství a mládí. V neposlední řadě to byli kolegové v práci, kteří

byli fajn a formovali mě. Tohle bylo určitě moje největší životní štěstí a doprovází mě až do současnosti. Lidé, o kterých jsem věděl a vím, že mě mají rádi. Naslouchám jim a oni mě posouvají dál. Šťastná je i skutečnost, že žiji ve městě plném zajímavých a inspirativních lidí. Nemohu tady jmenovat všechny, zmíním Dušana Plačka, který vybudoval střeoevropskou síť prodejen s chovatelskými potřebami, výtvarníka Lukáše Kladívka, jenž do města přivádí světově uznávané umělce a pořádá tu výjimečné akce či vrstevníka Bořka Dočkala, který dosáhl úžasných sportovních úspěchů. Inspirativní lidé jsou v Poděbradách snad na každém rohu. (úsměv)

Inzerce

Limited Edition

již od 389 900 Kč

Úrok od 0%
a servis na 5 let

Vzorový příklad úvěru na vůz Polo Limited 1,0 MPI 5G v ceně 389 900 Kč, splátka předem 233 940 Kč (60 %), výše úvěru 155 960 Kč, poplatky za uzavření a vedení smlouvy 0 Kč, celkové platby za úvěr 155 952 Kč, celkové platby za úvěr vč. pojištění 175 155 Kč, RPSN vč. pojištění 12,121 %, délka úvěru 24 měsíců, poslední nerovnoměrná splátka 0 Kč, měsíční splátka úvěru 6 498 Kč, měsíční splátka úvěru vč. pojištění 7 298 Kč, úroková sazba p. a. 0 %. Volkswagen Pojištění Basic obsahuje havarijní pojištění, povinné ručení (10% spoluúčast) s uznáním bonusů za bezeškodní průběh dosavadních pojištění (60 měsíců) a pojištění skla (limit plnění 20 000 Kč), které je kalkulováno ve variantě pojištění bez garance pojistného. Další parametry jsou: věk klienta 50 let a běžné použití vozu. Tato indikativní nabídka není nabídkou ve smyslu § 1732 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a jejím přijetím nevzniká mezi společností ŠkoFIN s.r.o. a druhou stranou závazkový vztah. Kombinovaná spotřeba a emise CO₂: Polo: 5,1–7,6 l / 100 km, 116–172 g/km, Taigo: 5,3–6,4 l / 100 km, 121–145 g/km, Passat: 0,4–8,5 l / 100 km; 16,1–16,8 kWh / 100 km, 9–193 g/km. Vyobrazené vozy nemusí odpovídat cenové nabídce a mohou obsahovat prvky příplatkové výbavy. Více na volkswagen.cz

Autorizovaný prodejce Volkswagen

Louda Auto a.s.

Choťanky 166, 290 01 Poděbrady, www.autolouda.cz

Z MĚSTA

**Návrat k tradici.
Nová pekárna peče
podle receptů
babičky**

Koncem minulého roku převzala výrobu a všechny prodejny Pekařství Svoboda ve městě a v Choťánkách nová majitelka Eliška Konvalinková a pojmenovala je Babiččina pekárna.

Text: Monika Langrová
Foto: archiv E. Konvalinkové

„Babička uměla ty nejlepší na světě.“ Kolikrát už jsme tuhle větu vyslovili či slyšeli. A je jedno, jestli se týkala nadýchaných buchet, voňavých bábovek nebo šťavnatých koláčů s drobenkou plných ovoce. Na babičkovské dobroty nedáme dopustit. Stejně tak nová majitelka pekařství ve městě Eliška Konvalinková. „Manžel měl babičku Miládku, která byla velkou milovnicí tradičních receptů od kynutého těsta, přes řezy až po dalamánky a chleba. Když odešla, zanechala nám po sobě přes sto let starou kuchařku, která ukrývá na sto

padesát receptů. Mezi nimi jsou takové, jež se dědí už čtvrtou generací. A právě ty chceme v Babiččině pekárně využít,“ říká Eliška Konvalinková, která se dvaadvacet let pohybovala v hotelnictví a gastronomii, naposled byla pět let provozní poděbradské pivnice U Marka.

„Když jsem před třemi lety zůstala s nejmladší dcerou doma na mateřské, upřímně jsem nevěděla, co s volným časem. Dřív jsem byla zvyklá pracovat i dvacet hodin denně. Začala jsem na zakázku připravovat svatební koláče podle zmíněné kuchařky. Naučila jsem se péct a posunulo mě to v životě dál. Rok nato jsme chtěli s manželem (na foto) podnikání v této oblasti rozjet ve větším, ale nenašli jsme v Poděbradech vhodný prostor pro provozovnu. Když se mi naskytlá možnost, vrhla jsem se v Pátku na fotbalovou hospůdku na hřišti s tím, že tam chci vytvořit zázemí, kde se místní budou rádi scházet. Můj tatínek byl hostinský, takže jsem v tomto prostředí jako doma. No a koncem minulého roku jsem dostala nabídku na převzetí Pekařství Svoboda. Můj muž mě v tom podpořil, má k oboru blízko, neboť jeho děda byl pekařem. Skočila jsem do toho rovnýma nohama.

Opět se díky tomu mohu dál osobně rozvíjet. Současně jde o hodnotu, kterou mohu předat dětem a lidem okolo sebe,“ vysvětluje sympatická majitelka pekárny. Ze sortimentu původního pekařství v Babiččině pekárně zachovali kváskový chléb a bílé pečivo, jen si jejich výrobu trochu upravili podle svého. „Vrátili jsme se k dalamánkům, držíme se staré receptury. A třeba v úterý a ve čtvrtek u nás můžete ochutnat babiččinu koňakovou bábovku, kterou jinde nenajdete. Všechno se postupně vyvíjí, neustále přinášíme novinky. Zavedli jsme akci chléb měsíce, kdy pravidelně nabídneme jiný speciální druh. Přípravu pečiva chceme směřovat tak, že když ho ochutnáte, budete mít pocit, jako kdyby ho pekla babička. Záleží nám na kvalitě, a proto výhradně používáme máslo a sádlo,“ podotýká paní Eliška, která v podstatě za běhu ve všech prodejnách – v Husově ulici, v ulici Za Nádražím

u podchodu a v ulici U Struhy – upravuje interiéry k obrazu svému, prodejní stánek v Choťánkách na Vrčení čekají celkové úpravy. Zatímco ona má ve firmě na starost především administrativu a zásobování, její manžel dohlíží na kvalitu pečiva. Nicméně všechno řeší spolu a podle jejich

slov jim to dobře klapě. Podobně si pochvaluje i nově vytvořený tým spolupracovníků. „Nezůstávám stranou, chodím do pekárny na pátku a pečou moučníky a pečivo podle receptů naší báječné babičky Miládky. Líbí se mi, že mohu vlastnit pekárnu s rodinným příběhem,“ uzavírá Eliška Konvalinková.

Babiččina pekárna

Chléb měsíce v Babiččině pekárně

V únoru bude ve všech prodejnách Babiččiny pekárny v nabídce cibulový chléb.

KRÁTCE

Text: Lukáš Hladký
Foto: Monika Langrová, Záchraná stanice Huslík

Smlouvy na úpravy parků podepsány

Zakázku na realizaci zimní a jarní etapy revitalizace centrálního lázeňského parku vyhrála společnost Stromotom s částkou 2,048 milionu korun bez DPH. O práce se ucházelo celkem 6 firem, druhá nejvýhodnější nabídka byla o více než 300 tisíc korun vyšší. V rámci zakázky má do 20. února dojít k pokácení 47 stromů, z nichž většina se nachází ve stromořadí na západní straně ulice náměstí T. G. Masaryka (na snímku).

Náhradní výsadba proběhne nejpozději do konce května. Vysoutěžena už je i firma, která se postará o revitalizaci části Tyršových sadů a sadů S. K. Neumanna. Zde se o zakázku ucházela trojice firem, přičemž nejlepší nabídku zaslala

společnost MEGA, a to bezmála 3,7 milionu korun bez DPH. Rozdíl mezi účastníky řízení zde byly menší, druhá firma OK Garden nebyla dražší ani o 180 tisíc korun. V obou parcích dojde zejména k odstranění pařezů a výsadbě 74 stromů ve dvou nových oboustranných stromořadích, k opravě cest, založení travnatých ploch nebo k odstranění billboardů.

Nové parkovací automaty

V letošním roce budou vyměněny všechny parkovací automaty ve městě. Veřejná zakázka již byla vyhlášena, odhaduje se, že obměna společně s dalším servisem vyjde na 6,3 milionu korun. Předmětem zakázky je dodávka, instalace, zprovoznění, integrace a servis 24 parkovacích automatů a poskytování zúčtovacích služeb. Automaty budou vyrobeny z odolného materiálu s antigraffiti úpravou v šedé barvě, platba bude možná mincemi nebo bezhotovostně. Nové automaty také umožní zaregistrování SPZ vozidla, a tím i snadnější kontrolu zaplaceného parkovného, kterou by díky tomu mělo v budoucnu efektivně zajišťovat speciální auto s kamerami. Vedení města také aktuálně jedná o možnosti zvýšení parkovného s tím, že nový ceník by měl platit už od září.

Chystaná úprava v Lidické ulici

V posledních dnech loňského roku

došlo k rozšíření dalšího sběrného místa, tentokrát v ulici Lidická naproti sklárnám. Staré kontejnery nahradilo 9 velkokapacitních nádob o objemu 2 m³, z toho 3 na papír, 3 na plast, 2 na sklo a 1 na kovy. Je to ale pouze první krok v celkové modernizaci tohoto místa, které se nachází nedaleko křižovatky a ke kterému nevede ani chodník. Město proto připravuje projekt, jehož cílem je kromě stavby ještě větších, polopodzemních kontejnerů, také zajištění přístupových cest a další zvelebení okolí tohoto místa.

Cyklověž zdražila

Od ledna platí nový ceník cyklověže u nádraží, za uložení kola cyklisté nově zaplatí dvojnásobek. 24hodinové umístění kola v bezpečí věže místo pěti korun nově vychází na korun deset. Změna se dotkla i majitelů In Karty Českých drah s platnou aplikací, ti už nemají uložení zdarma, ale za poplatek pět korun. Cyklověž funguje od 30. srpna 2018, celkem v ní do konce roku 2023 bylo uloženo přes 95 tisíc kol – v roce 2023 to bylo 22 080 cyklistů, v průměru 60 za den. Provoz cyklověže v roce 2023, ze kdy jsou dostupná poslední data, stál 557 704 korun, naopak příjem poplatků za stejný rok činil 98 755 korun.

Huslík opět překonal rekord

Záchraná stanice Huslík přijala v loňském roce rekordní počet zvířat. Celkem jich bylo 3 022, což

představuje výrazný nárůst oproti předchozímu roku, kdy stanice pečovala o 2 563 jedinců. Jedním z hlavních faktorů jsou zářijové povodně, které způsobily masivní přísun vysílených ptáků a dalších živočichů. Velkým problémem byli i přemnožení komárů, kteří přenášeli nebezpečné viry. Nejčastějšími pacienty stanice byli tradičně ježci západní, následovaní jiříčkami obecnými. Mnoho zvířat se do péče dostalo po srážkách s dopravními prostředky nebo po nárazech do skleněných ploch. Pracovníkům stanice se podařilo vrátit do přírody přibližně 63 % přijatých zvířat, některá z nich jsou vybavena satelitními vysílačkami, což umožňuje sledovat jejich další osud. Na snímku jsou mláďata sovy pálené, která na Huslíku přijali do péče během loňského září.

Senior taxi nabízí nové místo

Od roku 2024 platí nová smlouva se společností Rosi Logistik, která zajišťuje v Poděbradech přepravní službu pro občany od 65 let s trvalým pobytem na území města a držitele průkazu ZTP nebo ZTP/P bez omezení věku, a to každý pracovní den v době od 7. do

15. hodiny. Jedna jízda stojí 20 korun, do Nymburka 50 korun. Cesta zpět je považována za další jízdu, s osobou může cestovat jeden člověk jako doprovod, a to bezplatně. Provozovatel přepravuje tyto osoby z místa trvalého pobytu na vybraná místa a zpět. Taxi si dosud bylo možné objednat na cestu na: Riegrovo náměstí; pobočku České pošty; lékařské ordinace, polikliniky, rehabilitační zařízení v Poděbradech; Jiřího náměstí;

autobusové a vlakové nádraží; hřbitovy; nákupní střediska; zahrádkářskou kolonii směrem na Pátek; zdravotnická zařízení v Nymburce; pedikúry; Jezero. Od letošního roku jezdí taxi nově také k Obchodnímu centru Pískovka.

Výherci soutěže o poukazy do saunového světa z NPP 12/2024: Petra Miřatská, Alena Matějková a Eliška Zelenková. Gratulujeme!

Inzerce

Rodinné ubytování v srdci Libice.
Společenská místnost se zázemím pro catering, k pronájmu v LIBICI NAD CIDLINOÚ.
Kapacita až 48 lidí s možností ubytování - pro Váš meeting, kongres nebo rodinnou oslavu, parkování v uzavřeném objektu.
Více zážitků v Libici.

PŘÍRODA

Přezimující ptáci

Pozornost v tomto únorovém čísle je zaměřena na dva přezimující zástupce ptáků, kteří naše město obývají. Tím prvním je rehek domácí, jenž je známý také pod názvem kominíček nebo čermáček, tím druhým je dlask.

Text a foto: Ing. Boris Cacara

Rehkoví domácímu (*Phoenicurus ochruros*) v roce 2024 ornitologové udělili titul PTÁK ROKU. Tímto čestným titulem chtěli upozornit na skutečnost, že i sledování výskytu běžných ptáků, jako je právě rehek, lépe porozumíme tomu, jak oteplování planety ovlivňuje rozšíření a chování ptáků obecně. Rehek domácí by podle starých pořádků měl být v zimním období někde na zimovištích v oblasti Středomoří, ale stále oteplování posledních dekád mu nabízí dostatek potravy i v našich podmínkách, proto zde stále častěji přezimuje. To není tak podstatné, horší je, že ptáci, kteří přezimují, začínají hnízdit až o měsíc dříve. Nepřízně jarního počasí způsobí nedostatek potravy (hmyz ještě nelétá), a tím i daleko vyšší úmrtnost mláďat. Rehka domácího poznáme podle jeho rezavočerveného

Rehek domácí upoutá především svým rezavočerveným cukajícím ocasem.

ocasem, kterým často trhaně pohybuje. Zbytek těla je tmavě šedočerný, jen samci mají na křídlech bílé pole. Je to pták, kterého můžeme potkat jak vysoko v horách, třeba na Sněžce, tak i v nížinách, tedy i v Polabí. Hory a skalnatá otevřená místa jsou jeho původním prostředím, ale dokázal se přizpůsobit i lidským sídlům. Nalezneme ho proto i u staveb, které charakterem odpovídají přítomnosti skal. V Poděbradech ho hledejme spíše u technických staveb, jako jsou sklady, garáže, staveniště. Najdeme ho také v blízkosti keřů. Rehek domácí je sice převážně hmyzožravý, ale v zimě si rád přilepší potravu o bobule přisavníku (loubinec neboli psí víno),

brslenu, rakytníku atd. Rozeznáme ho podle zpěvu. Zpěv má sice melodický, ale je to často prokládáno nemelodickými chřestivými zvuky. Jeho zpěv začíná na jaře neuvěřitelně brzo, již dvě hodiny před rozedněním.

Pokud jste někdy četli Uprchlíka na ptačím stromě od Ondřeje Sekory, možná si vzpomenete na epizodu s čermáčkou (tedy s rehky). Čermáček zaútočil na draka syna pana Moulíka a poničil ho tak, že už nešel opravit. A ten se jim pomstil, vybral hnízdo mláďat, které umístil do klece. Rodiče však i přes dráty klece pro ptáky svoje mláďata nepřestali krmit, což ukazuje jedna z ilustrací.

Hnízdění je u rehků domácích kapitola sama pro sebe, opravdu si moc nevybírají. Z literatury je znám příklad, že si rehkové postavili hnízdo v jícnu historického děla. A šťastně vyvedli 5 mláďat. Svá hnízda jsou schopni postavit na stočených hadicích, na stavebních strojích, informačních tabulích a podobně. Nejlépe jim pomůžete, když na zahradě umístíte polobudku – rehkovník, ve které budou v bezpečí před predátory, v městském prostředí to jsou zejména kočky. A ještě lépe, když v Poděbradech podpoříte sázení většího množství keřů, které tyto malé opeřence živí, a ve kterých si mohou skrýt svá hnízda. Zatímco rehek je zhruba velikosti

vrabce, to dlask tlustozobý (*Coccothraustes coccothraustes*) je jiná třída. Je to středně velký pták velikosti špačka, je blízký pěnka-vám, do jejichž čeledi jedinci na zimu odletí na jih Evropy, na našich krmítkách se objevují dlaskové z Polska a severního Německa. Ve volné přírodě se dlask živí především semeny listnatých stromů, také jejich pupeny a výhonky. Zatímco v zimě je jeho zobák bílý až nahnědlý, v létě je šedočerný. A na závěr, pokud jste nestihli počítat ptáky při lednové ptačí hodině, je možné se ještě do konce února zapojit do zimního sledování přezimujících rehků domácích. Stačí se podívat na stránky české společnosti ornitologické.

park, zahrada nebo menší lesík, se ovšem objevuje i na krmítku. Dlaskové jsou tažní ptáci, takže zatímco domácí jedinci na zimu odletí na jih Evropy, na našich krmítkách se objevují dlaskové z Polska a severního Německa. Ve volné přírodě se dlask živí především semeny listnatých stromů, také jejich pupeny a výhonky. Zatímco v zimě je jeho zobák bílý až nahnědlý, v létě je šedočerný.

A na závěr, pokud jste nestihli počítat ptáky při lednové ptačí hodině, je možné se ještě do konce února zapojit do zimního sledování přezimujících rehků domácích. Stačí se podívat na stránky české společnosti ornitologické.

Dlask tlustozobý je nápadný svým silným zobákem.

TURISTI

Jak na Nový rok, tak po celý rok

Text a foto: Zdeňka Formánková

Novoroční šlapanda proběhla letos za nádherného počasí, a to se také projevilo v rekordním počtu 336 účastníků, což je nejvíc v historii pochodu. Zaskočilo to zejména pořadatele. Omlouváme se tím všem, na které se nedostaly tatranky, ale už jen perničky. Fronty na startu i v cíli daly pořadatelům zabrat. Na konci pochodu bylo možné přispět do sbírky Čtyřlístek, kdy se vybralo 2 060 korun. Tyto peníze se používají na značení tras pro vozíčkáře, z nichž jedna je již připravena v Poděbradech a bude slavnostně otevřena tento rok na jaře, zřejmě během dubna. Příští rok vás zveme na jubilejní 45. ročník!

Plán výletů KČT Poděbrady na únor

So 1. 2. Praha-Kyje, rozhledna Doubravka, 5 km | So 8. 2. Klobuky v Čechách – menhir Zkamenělý pastýř, 5 km | St 12. 2. Lumina-Park + DinoLive Džbán – podvečerní světelná show. Podrobné informace lze najít na vývěsce u Pentagonu nebo na webových stránkách klubu: www.kctpodebrady.netstranky.cz.

DDM

Úspěchy dětí ze Symfonie ve sportovních soutěžích

Text: Lenka Perutka
Foto: archiv DDM Symfonie

V průběhu prosince se kluci a děvčata z našeho Domu dětí a mládeže Symfonie zúčastnili dvou sportovních soutěží. První akcí byla lezecká soutěž Polabský pavouk, kterou v sobotu 7. prosince 2024 pořádal nymburský horolezecký oddíl v tamní sokolovně na umělé lezecké stěně. Naše dvě účastnice soutěžily v kategorii dívek 10–11 let. Závodilo se v lezení na obtížnost, kdy závodnice musely

vylézt 10 cest, na nichž sbíraly body za zdolání počet chytů. Dominika Věbrová se umístila na 4. místě se ziskem 168 bodů a hned za ní skončila Tereza Macháčková s počtem 141 bodů. Maximální bodové skóre, jehož bylo možné dosáhnout, činilo 203. Druhou sportovní akcí, které se účastnily děti z našeho kroužku, byl vánoční sokolský turnaj ve florbalu, jenž pořádal Sokol Pečky 30. prosince 2024 v místní sokolovně. Na akci vyjelo 9 chlapců z našeho florbalového kroužku Eagles a soutěžili v kategorii III,

ŠKOLY

Vánoční jarmark na GJP v Poděbradech

Text: Edita Mocová, 2A
Foto: archiv GJP

Ve dnech 9.–12. prosince 2024 probíhal na naší škole každou velkou přestávku charitativní

vánoční jarmark. K zakoupení bylo nabízeno občerstvení a výrobky všeho druhu především s vánoční tematikou. Výtěžek z prodeje putoval do Záchrané stanice Huslík v Poděbradech. Jaká částka byla předána? Podařilo se vybrat pěkných 12 409 korun! Chtěli bychom moc poděkovat všem, kteří pekli sladké dobroty, vyráběli vánoční dárečky, přispěli finanční částkou, a tím tak

ve věkovém rozmezí 13–15 let. Naši borci se umístili na 2. místě za prvním týmem Sokol Velim a domácí pečecké družstvo pak obsadilo 3. místo. Děkujeme našim účastníkům za reprezentaci a přejeme mnoho motivace a úspěchu do dalších soutěží.

Seznam aktuálních prodejních míst NPP

- trafiky PARI | Jiráskova ulice u pošty | Riegrovo nám. | Divadelní ulice | U Bažantnice – naproti prodejně BILLA
- Pekařství Martínek (nám. T. G. Masaryka)
- Babiččiny pekárny | stánek v ulici Za Nádražím u podchodu | prodejna v Husově ulici | prodejna v ulici U Struhy
- stánek Traficon (u supermarketu Albert)
- prodejny Jednoty | OD Jiří, Družstevní 5 | Karla Hampla 1115
- Turistické informační centrum (bývalá nádražní restaurace, nám. T. G. Masaryka 210)
- InfoCentrum – Oplatky (nám. T. G. Masaryka 617)
- obecní prodejna Choťánky
- pumpa Bürger Transport (Libice n. Cidlinou)
- Trafco Nymburk (nám. Přemyslovců 10, Nymburk)
- hospůdka na hřišti v Pátku

podpořili dobrou věc. Těšíme se na další akce! Vaše 2.A.

Z REDAKČNÍ POŠTY

Zveřejňujeme fotografii čtenáře Miroslava Malovce, týkající se (ne)úklidu Koutecké čtvrti, kterou autor nazval Kompostování podzemního listí.

NOVINY PRO PODĚBRADY Tiráž

měsíčník • vychází první čtvrtek v měsíci

Vydává: Mgr. Monika Langrová • Korespondenční adresa: Hellichova 797, 290 01 Poděbrady • IČO: 09337067

• Registrace: MK ČR E 23991
• Telefon: 723 550 281 • E-mail: redakce@novinypropodebrady.cz
• www.novinypropodebrady.cz

• Redakce Mgr. Monika Langrová (vedoucí redakce), Lukáš Hladký, stálí spolupracovníci: PhDr. Jana Hrabětová, Milan Čejka, MUDr. Roman Kostinek, Ing. Boris Cacara

• Grafická úprava: Tomáš Čivrný
• Inzerce: viz výše uvedené kontakty
• Náklad: 1 200 výtisků
• Tisk: Tiskárna BOFTISK, s. r. o.

Příští číslo vyjde ve čtvrtek 27. 2. 2025

TERMÍNY VYDÁNÍ V ROCE 2025
č. 4 – 3. 4., č. 5 – 30. 4., č. 6. – 5. 6.

UZÁVĚRKA DODÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ A PODKLADŮ
PRO INZERCÍ JE VŽDY K 15. PŘEDCHOZÍHO MĚSÍCE

CENÍK INZERCE | PŘEDCHÁZĚJÍCÍ ČÍSLA K PŘEČTENÍ
VE FORMÁTU PDF najdete na www.novinypropodebrady.cz.

VIROČÍ

Když Poděbrady řídily Nymburk...

Přesně před 175 lety, konkrétně 1. února 1850 byl v Poděbradech nově zřízen podkrajský úřad, později přejmenovaný na okresní hejtmanství a okresní soud. Tehdy tři a půl tisícové zemědělské město se tak výrazně prosadilo jako nové regionální centrum a záhy i na úkor stejně velkého sousedního Nymburka.

Text: PhDr. Ladislav Langr
Foto: archiv autora

Nutno poznamenat, že tak jednoduché, jak uvádí titlek, to zpočátku rozhodně nebylo. Především, po reorganizaci zemské správy v roce 1849 bylo zpočátku okresní hejtmanství souběžně zřízeno i v Nymburce a pak Poděbradům k prestižnímu vzestupu pomohly dvě náhody. První přišla s urgentní potřebou volných úřadoven pro nová hejtmanství. V zámku, který patřil vídeňskému baronu Sinovi, byla řada volných místností. To každé město k dispozici nemělo. Poděbradská radnice se navíc zavázala, že bude po 12 let platit za okresní úřad nájem a dodávat mu dřevu na otop. A pak už do toho vstoupil samotný baron Šimon Sina, který rychle pochopil, že když zatlačí ve Vídni u svých vlivných známých, bude mít dlouhodobý příjem z nevyužitého zámku. Tím rozhodujícím mužem byl ministr spravedlnosti Anton von Schmerling. Delegace poděbradských měšťanů z ministerké audience odešla s příslibem, že Poděbrady skutečně dostanou hejtmanství. O stejnou politickou prestiž usilovali i Nymburk, jenže mu scházěl klíčový člověk, jako byl právě baron Sina. A tak Nymburk v rámci porevoluční euforie sice také dostal své okresní hejtmanství, leč jen dočasně do roku 1868. Potom až do roku 1936 byl Nymburk přiřazen do politické správy okresu Poděbrady!

Páni okresu

Zpočátku základ pro poděbradský soudní okres tvořilo poděbradské panství. Spolu se

soudním okresem královéměsteckým tak vzniklo poděbradské hejtmanství. Uvedený stav trval až do roku 1868, kdy byl do poděbradského hejtmanství začleněn i soudní okres nymburský, a nymburské hejtmanství bylo z úsporných důvodů zrušeno. Správa země byla za císaře Františka Josefa I. rozdělena na zeměpanskou a na samosprávnou. V čele té zeměpanské stál na úrovni okresu zemským prezidentem jmenovaný hejtmán a v čele samosprávy byl volený okresní starosta, který byl podřízen hejtmánovi. Jemu podléhal výkon veškeré politické správy okresu. Měl za úkol dbát na dodržování zákonů, pečovat o bezpečnost, veřejný pořádek a klid. A samozřejmě vykonával také dohled nad místní samosprávou. Zpočátku pravomoc okresního hejtmána byla rozšířená ještě o pravomoc soudní. Funkce okresního hejtmána byla především prestižní, zbohatnout ve službě státu se moc nedalo. Na své náklady si musel pořídit i služební i slavnostní uniformu. Hejtmáni nosili tmavě zelený dvouřadý kabát se zlatými výložkami a stojatým límcem,

bílé kalhoty s lampasy, nezbytný černý dvouhý klobouk špicí dopředu a samozřejmě ceremoniální kord. Pro zajímavost uvádím přehled všech zdejších okresních hejtmánů (viz rámeček). Za zmínku stojí Antonín Grabensteiner, který se v roce 1862 postavil ve sporu s dragounskou posádkou za poděbradské obecní zastupitelstvo a byl za vzpurnost odvolán. Poděbrady nato udělily titul čestného měšťana. Druhé čestné měšťanství ještě obdržel nejdéle sloužící poděbradský hejtmán František Dokupil. Vůbec poslední poděbradský hejtmán Josef Drábek překvapivě vydržel až do hlubin okupace v roce 1942. Důvodem možná byly jeho „progresivní“ názory, což dokládá dochovaný dopis zemskému prezidiu z roku 1938, kdy navrhuje, aby kočující cikáni byli zavřeni do koncentračních táborů (viz obrazová příloha).

Jak šel čas

V roce 1936 konečně došlo v Praze sluchu letité naléhání Nymburka, který si našel svého vlivného přímluvce a ze správního okresu Poděbrady byl vyčleněn jako samostatný

správní okres Nymburk zhruba s polovinou výměry bývalého okresu Poděbrady. Po vzniku protektorátu 27. května 1942, shodou okolností v den atentátu na Reinharda Heydricha, pak vyšlo nařízení o zrušení poděbradského okresu a poprvé byly Poděbrady za okupace přičleněny pod okresní úřad v Nymburce. Po skončení druhé světové války byly zrušeny všechny okupační změny jen s tím, že místo okresních hejtmánství vznikly okresní národní výbory v čele s předsedy. Poděbradům se tak opět vrátil statut okresního města, a to až do roku 1960, kdy byla provedena rozsáhlá redukce okresů (ze 180 se snížil počet na 76). Okres Poděbrady byl znovu začleněn do okresu Nymburk. Možná tady je jeden z důvodů letitého přátelského soupeření a poštučování mezi oběma městy... Je třeba připomenout, že okresy do dnešní doby však zrušeny nebyly. Došlo pouze ke zrušení okresních úřadů (ONV). V roce 2003 byl okres Nymburk rozdělen na tři správní území (obce s rozšířenou působností) se sídly Lysá nad Labem, Nymburk a Poděbrady.

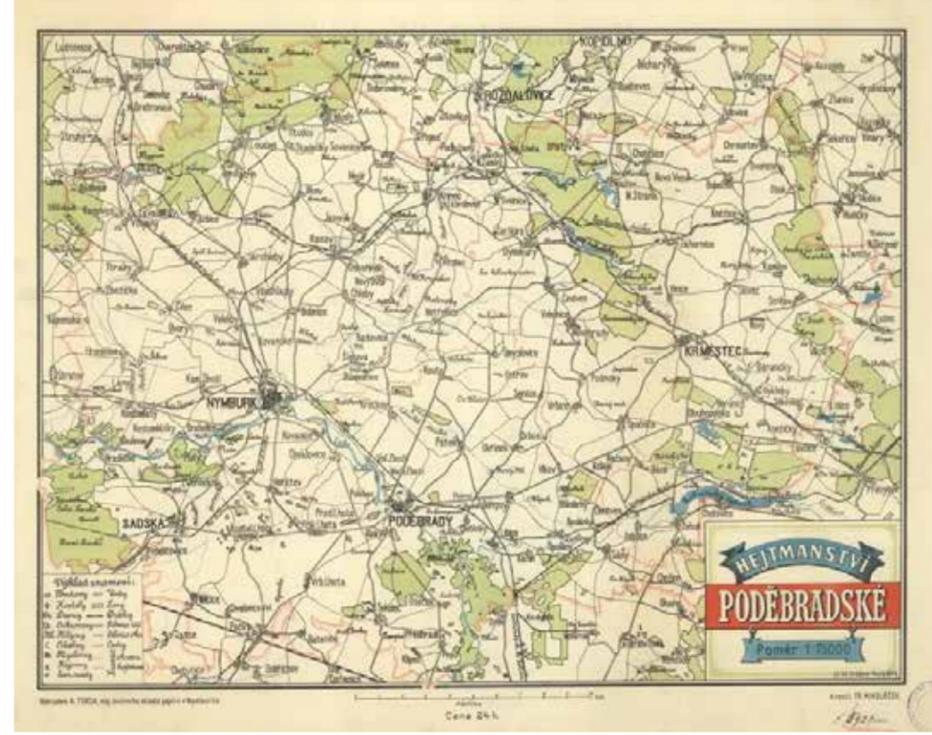
Kde seděli hejtmáni

Jak již bylo řečeno, pro první úřadovny hejtmanství, soudu i berní správy v roce 1850 posloužil pronájem prvního patra poděbradského zámku. Jenže velmi brzy už místnosti nestačily a kanceláře se rozšířily také na celé zámecké přízemí. Navíc po roce 1868 úřad s připojením Nymburska narostl a stejně tak nabobtnal i počet úředníků. Proto se město rozhodlo k činu. Už v roce 1863 koupilo pozemky mezi dnešními ulicemi Komenského a Turinského. Radnice si pak po dlouhém váhání půjčila u hypoteční banky a za bezmála 30 tisíc zlatých byl v říjnu 1878 na rohu dnešní ulice Komenského a Riegrova náměstí otevřen obecní dům, který nabídl prostor pro chlapeckou školu i kanceláře okresního úřadu. Na východní křídlo v dnešní Komenského ulice záhy navázala dostavba s průčelím přímo do Riegrova náměstí (na snímku). Když se začátkem 20. století stavěly v Poděbradech další školy, postupně celou rozlehlou budovu zabraly jen kanceláře okresních institucí a do roku 1933 tady byla ještě pošta. Jenže

byrokracie stále rostla a úředníci přibývali. Proto si okresní úřad v roce 1906 postavil na Jiřího náměstí vlastní reprezentativní Okresní dům, který po další reformě státní správy opustil v roce 1930 a dodnes v něm sídlí část poděbradské radnice. Okresní úřad až do zániku poděbradského okresu se pak opět téměř vtěsňoval na Riegrovo náměstí. Potom budova už znovu sloužila jen školství. Nejprve to bylo zemědělské učiliště a od roku 1968 zde sídlí vyhlášený poděbradský hotelovka.

Okresní hejtmáni v Poděbradech:
1850–1855 Vincenc Pulkrábek
1855–1862 Antonín Grabensteiner
1862–1867 Karel Kuchinka
1867–1868 Ignác Stifter 1865–1885 Karel Dokupil 1885–1891 Adolf Blümel 1891–1899 August Rebensteiger 1899–1904 Petr Ziegler 1904–1907 Karel Smitka 1907–1913 Jan Haas 1913 Otakar Püchl 1913–1918 JUDr. Josef Lauschmann 1918 Adolf Nováček 1918–1925 JUDr. Alois Sluka 1925–1935 JUDr. František Batha 1936–1942 JUDr. Josef Drábek

k leskavému dalšímu řízení s návrhem, aby pro všechny potápné cikány bez rodu byli zřízeny koncentrační tábory, v nichž by cikáni byli nuceni pracovat na způsob zemských robotáren nebo podobným způsobem. Od doby okupace našich území cizími státy stli se cikáni u nás pravou metlou obyvatelstva a žádné úřední opatření, zatýkáni četnictvem, věznění a pod. na ně nic neplatí, ježto cikáni vědí, že v nejbližší době budou zase na svobodě a budou moji kráti. Na všech úředních dnech, ve společnosti i od jednotlivců jsem stále vyzýván, aby se u vlády postaral o napravení tohoto zla a jako nejspolehlivější prostředek se navrhuje zřízení koncentračních táborů pro cikány a tuláky. Očekávané nová vláda by si získala rázem všeobecné sympatie a díky všech tříd obyvatelstva, kdyby podobné opatření zavedla. Při tom by si cikáni museli v těchto táborech na sebe svou práci vydělávat. Přestaly by pak loupeže, vraždy a kšádeže.

KULTURA

Lukáš Kládívko a sympóziium tvorby ve veřejném prostoru Woodoo Session mají své místo v evropském muzeu výtvarného umění

Od podzimu minulého roku jsou součástí MUCEM čili Muzea evropských a středomořských civilizací se sídlem ve francouzské Marseille umělecká díla a artefakty Lukáše Kládívka a také dokumenty představující sympóziium umění ve veřejném prostoru Woodoo Session, které Lukáš s kolegy pořádá v letech 2006 až 2016. Je až neuvěřitelné, jak výrazné stopy mají Poděbrady v jedné z nejvýznamnějších kulturních institucí na světě.

Text: Monika Langrová
Foto: Adéla Fialová a archiv Woodoo Session

Lukáši, jak se stalo, že se vaše umělecká díla a také dokumenty k sympóziium Woodoo Session ocitly ve věhlasném evropském muzeu?

Před třemi lety přijel do Prahy člověk, který pracuje pro MUCEM, tedy centrum současného evropského umění v Marseille. Jedná se vlastně o jakousi archu velkou asi jako hala nádraží, kde jsou tisíce nádherných věcí, výtvarných děl i artefaktů od vybraných umělců z celého světa. Pro představu, mají tam například mimo klasická výtvarná díla od umělců i jejich artefakty jako třeba rukavice, ve kterých maloval Picasso, nebo kolo, na němž jezdil Monet. Součástí sbírek je sekce východní Evropa. Dlouhodobě monitorují dění na této výtvarné scéně, objíždějí tamní země. Z Čech si jako umělce vytypovali mě a ještě další dva lidi. Oslovili mě nejen v rámci mé tvorby, ale i poděbradského sympózia umění ve veřejném prostoru Woodoo Session, které podrobně sledovali od roku 2008. Následně za mnou poslali delegáta, jenž se o tyto sbírky stará. Navštívil mě v ateliéru v Poděbradech a udělal se mnou obsáhlý rozhovor, který je v muzeu zaznamenaný. Do sbírky si vyseletovali několik mých výtvarných děl, mimo jiné velkoformátovou abecedu čítající šestadvacet A1 formátů. Tu jsem vytvořil v roce 2011 na papíry technikou blízkou tradiční japonské kaligrafice, ale přetransformoval

jsem ji v současnou street art formu. Dále si vybrali několik mých artefaktů a řešili jsme i historii poděbradské akce Woodoo Session. Měli zájem o plakáty, fotky, o kompletní dokumentaci k celé akci. Protože se jedná o velkou instituci, jednal jsem s nimi o podmínkách nějaký čas na dálku a loni na podzim jsem do Marseille fyzicky vezl své obrazy, výtvarné věci a zmíněnou dokumentaci. V muzeu jsem při předání strávil s několika kurátory celý den, proběhla velká debata o Woodoo Session, velmi se zajímali také o Poděbrady. V současné době je akce zahrnutá ve sbírce evropského výtvarného dědictví jako jeden z nejzásadnějších výtvarných počínů tohoto druhu umění ve východní Evropě, který nemá obdoby.

Zní to až neuvěřitelně. Neměl jste tušení, že vaši činnost někdo sleduje?

Neměl. A máte pravdu, je to neuvěřitelné. Ale v Marseille se stalo něco ještě nejneuvěřitelnějšího. Paní Paukner, což je hlavní kurátorka sekce východní Evropy, která se mi v muzeu věnovala, mi řekla, že její babička je z Čech. Věděla pouze, že byla z malého města, kde je sklárna. Jen jsem pronesl „to snad ne“. Proto by mě zajímalo, zda je v Poděbradech nějaká paní či pan Paukner, nebo jejich příbuzní. A dál. Zeptal jsem se jí, jestli zná akci Woodoo Session. Odvětila mi, že ano, neboť o ní dělala ročníkovou práci na vysoké škole. Na to už jsem neřekl nic, jen jsem otevřel pusou.

Vůbec by mě nenapadlo, že někdo někde z Francie, konkrétně tedy z Paříže, by mohl dlouhodobě sledovat takovouto akci v Poděbradech. Zнала o našem městě spoustu věcí, i když tu nikdy nebyla, všechno si zjistila z internetu. Až v Marseille se mi vybavilo, že je to tak deset let, co mi přišel e-mail z nějaké studentské organizace s otázkami ohledně Woodoo Session. Mám pocit, že minimálně dvě ročníkové práce na toto téma vytvořili i studenti v Čechách, kteří za mnou osobně byli. Ale že se tomu bude věnovat i někdo ve světě, to bych si nikdy nepomyslel.

Stejně tak festival Město=Galerie, který na Woodoo Session navázal, nemá v Evropě obdoby. Podobně se věnuje umění ve veřejném prostoru, především velkoplošným malbám, a každoročně se koná v několika městech. Nicméně, nemáte po podzimních zkušenostech chuť se k sympóziium po devíti letech vrátit?

Ve Francii po mně chtěli, abychom Woodoo Session uspořádali v Paříži či v Marseilles. Myslím si, že je to v současné době neproveditelné. Přenést něco někam by nefungovalo, muselo by to mít jinou formu. Takže ano, rádi bychom se k němu v Poděbradech vrátili, a to už v tomto, nebo příštím roce v rámci meziměstského projektu Město=Galerie, o němž správně říkáte, že je v Evropě ojedinelý. Víme jen, že se podobné akce konají například ve Washingtonu a v Miami. Co se týká

Woodoo Session, problém je v tom, že s prostředky, které jsme na sympóziium před patnácti deseti lety měli, dnes zdaleka nevystačíme. Akce je náročná organizačně i materiálově. Vše se odvíjí od skutečnosti, jestli se nám podaří získat podporu od soukromníků a sponzorů a budeme na ni mít dostatek peněz. Samozřejmě bude záležet i na ochotě města takovou věc tady opět uskutečnit. Většina výtvarníků, tehdy povětšinou ještě studentů uměleckých škol, kteří se sympózia účastnili, jsou nyní uznávanými světovými umělci. Akcí prošli umělci mimo ČR kupříkladu z Polska, Ukrajiny, Ruska, Německa, Francie, Japonska, Itálie, Rakouska, Maďarska, Chorvatska anebo Kuby. Všichni na akci rádi vzpomínají, líbilo se jim tu. Dbali jsme vždy na to, aby měli ve všech směrech super podmínky. Díky tomu máme mezi umělci dobré jméno a můžeme si dovést oslovit i někoho opravdu slavného. Pokud by se nám letos některé výtvarníky z minulosti podařilo pozvat, mělo by to velký přesah. Ale pokud zjistíme, že to v tomto roce nedáme dohromady, napneme síly, aby sympóziium Woodoo Session ve městě proběhlo v příštím roce, kdy bude dvacet let od prvního oficiálního ročníku akce.

Tomu předcházela, řekněme zimní nultý ročník Woodoo Session, který vše spustil. Bylo to tak, že?

Ano, prapůvod toho je v roce 2005. Když napadlo hodně sněhu, udělali jsme s kamarády Lukášem Flídrem a Lukášem Martincem happening u fontány, a to asi třímetrovou sochu dítěte. Mělo to velký úspěch. V průběhu následujících dnů jsme zhotovili dalších asi pět soch. Zaznamenali jsme velice kladnou odezvu, lidé se o to zajímali. Jednalo se o první seminár, kdy jsme si řekli, že bychom se mohli do něčeho obdobného vrhnout v trochu větším měřítku. V té době také proběhla v Berlíně akce City of names, což byl druhý moment k tomu chtít udělat setkání umělců také u nás. A o rok později jsme v parku pod zámkem odstartovali první ročník sympózia. Většinu nákladů na akci jsme řešili z části

lokální podporou kamarádů, zázemí nám převážně zajišťoval Miloš Novák, a díky tomu vlastně mohla akce tolikrát proběhnout. Zbývající náklady na materiál a další věci jsem pokrýval ze svých prostředků včetně stovek hodin velmi náročných práce, ale nelituji ničeho.

Prvního ročníku se účastnil mimo jiných průkopník street artu Jan Kaláb, který je dnes světově uznávaným umělcem. Ve městě ztvárnil vedle několika soch a instalací i tři velkoplošné malby, ze kterých nakonec zůstane jen jedna...

Skutečnost, že zmizí malba Jana Kalába ze stěny tělocvičny základní školy T. G. Masaryka, nás hodně mrzí. Měl v Poděbradech původně celkem tři muraly (velkoplošné malby na stěny ve veřejném prostoru, pozn. red.) a zbytek jen jeden. Přitom v Evropě ani ve světě žádné jiné město tři malby od něj nemá. V současnosti je nejspíš nejvystavovanější a nejúspěšnější žijící výtvarník z Česka. Vystavuje nejen po celé Jižní Americe, ale třeba i v Tokiu, Hongkongu, Koreji, USA i jinde. Někdy má v jednu chvíli několik výstav po celém světě. První jeho mural zmizel s původní halou bioskou (na snímku vlevo dole), druhý to čeká během přestavby školní tělocvičny. Hodnota této malby je přitom minimálně několik milionů korun. Víme, že to

je vývoj, přesto si říkám, zda by nebylo dobré některé věci, které mají trvalou hodnotu, zachovávat. Zůstane tu „zatím“ tedy jen jeho „Zlomená duha“ ve Fignerově ulici.

V jakém stádiu jsou přípravy festivalu Město=Galerie?

Prozatím jsme se pro rok 2025 domlouvali se sedmi městy ve středních a východních Čechách, včetně Nymburka, Mladé Boleslavi a Kutné Hory. Uvidíme, kolik jich ve výsledku bude. V Poděbradech bychom se chtěli soustředit především na sympóziium tvorby ve veřejném prostoru a prostorovou tvorbu. K tomu bychom přidali tradiční víkendovou akci, kterou je malování graffiti jam na několika místech, mezi nimiž jezdí vláček. Jedna zastávka by byla v parku soch, který bychom chtěli v rámci Woodoo Session letos vytvořit. Ještě bych rád zmínil jeden příběh. Pozvali mě, abych se účastnil jako výtvarník street art festivalu Wallz v Plzni. Při vernisáži v galerii, kde se promítali vzniklé muraly, za mnou přišli výtvarníci z Gruzie a vyprávěli mi, že u nich pořádají festival ve třech městech a že je inspiroval náš festival Město=Galerie. Loni jsme pozvali dva z nich, kteří u nás malovali, letos zase dva lidé od nás pojedou malovat k nim. Nikdy by mě nenapadlo, že někdo v Gruzii sleduje naše stránky a inspiroje ho to k vytvoření vlastního festivalu. To člověka potěší.

KALENDÁŘ AKCÍ

Pondělí 3. 2. | AAWESOME „Půl roku v divočině Severní Ameriky“ | Společenský sál Městské knihovny Poděbrady | 18.00 | 80 Kč (vstupenky jsou v předprodeji v odd. čítárny) | Přednáška cestovatelského duha Alčí a Máji

Úterý 4. 2. | Pěvecký koncert | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | Pořadatel: Společnost Otakara Vondrovce Poděbrady

Čtvrtek 6. 2. | Beseda se spisovatelkou Viktorií Hanišovou | Společenský sál Městské knihovny Poděbrady | 18.00 | 80 Kč (vstupenky jsou v předprodeji v oddělení čítárny) | Beseda o kostlivcích v rodinných skříňkách

Čtvrtek 6. 2. | Miniparty s Karlem Šípem | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 590 Kč | Zábavná talk show baviče, moderátora a textaře Karla Šípa

Neděle 9. 2. | Neohrožený Mikeš | Divadlo Na Kovárně | 15.00 | 90 Kč | Statečný Mikeš se vydá do světa a potká kamaráda Bobše, pohádka o přátelství, lásce a zkouškách charakteru. Hraje: DS Nopod Cvikov

Neděle 23. 2. | Perníkajda | Divadlo Na Kovárně | 15.00 | 90 Kč | Pohádka o tom, co se stane, když se parta kamarádů vydá na čundr

Pondělí 24. 2. | Koncert rodiny Špačků | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | Pořadatel: Společnost Otakara Vondrovce Poděbrady

Úterý 25. 2. | Kytarový večer s Lukášem Sommerem – Španělská noc | Kavárna Hodiny | 19.00 | 100 Kč | Kouzlo španělské renesance v kombinaci s ukázkami virtuózní hry skladeb 20. století. | Pořadatel: Lázně Poděbrady, a. s.

Čtvrtek 27. 2. | Herečka – abonentní představení | Divadlo Na Kovárně | 19.00 | 590 Kč | Romantická komedie veleúspěšného britského dramatika o radostech i strastech divadelního zákulisí, milostných vztazích. Hraje: STUDIO DVA, účinkují: Ilona Svobodová, Ondřej Volejník

Zámecký biograf

Není-li uvedeno jinak, začátek promítání je v 19.00. V pondělí a úterý se nepromítá.

So 1. 2. v 16.00 **KOČÍCI ODYSSEA** | So–Ne 1.–2. 2. **V DOBRÉM I ZLÉM** | Ne 2. 2. v 16.00 **KAYARA A TAJEMNÉ MĚSTO INKŮ**

| St 5. 2. **ČERNÁK** | Čt 6. 2. **UPÍR NOSFERATU – ČTVRTEČNÍ FILMOVÝ KLUB** | Pá 7. 2. **JÁ A MŮJ TERAPEUT** | So 8. 2.

v 16.00 **HOKUS POKUS DIPLODOKUS** | So–Ne 8.–9. 2. **NA PLECH** | St 12. 2. **ARMAND** | Čt 13. 2. **VLČÍ MUŽ** | Pá 14. 2.

HOLKA OD VEDLE – VALENTÝN V BIOGRAFU (v ceně vstupenky je sklenička welcome drinku) | So 15. 2. v 16.00 **WOODWALKERS: CARAGOVA PROMĚNA** | So–Ne 15.–16. 2. **V DOBRÉM I ZLÉM** | Ne 16. 2. v 16.00 **KATAK: ODVAŽNÁ VELRYBA**

| St 19. 2. **PARTHENOPÉ** | Čt 20. 2. **CAPTAIN AMERICA: NOVÝ SVĚT** | Pá 21. 2. **CAPTAIN AMERICA: NOVÝ SVĚT – 3D** | So 22. 2. v 16.00 **PADDINGTON V DŽUNGLI** | So–Ne 22.–23. 2. **HOLKA OD VEDLE** | St 26. 2. **BRUTALISTA** | Čt 27. 2. **OPICE**

| Pá 28. 2. **BRIDGET JONESOVÁ: LÁSKOU ŠÍLENÁ**

Více informací na www.zameckymbiograf.cz

Pozvánky

Galerie představí výtvarníka Jana Herese

Foto: archiv galerie

V sobotu 2. února od 16 hodin se v Galerii Ludvíka Kuby uskuteční slavnostní zahájení výstavy obrazů Jana Herese nazvané Po proudu. Expozice je výběrem ze současné malířské a sochařské tvorby mladého výtvarníka doplněná ukázkami z jeho starších děl. Jana Herese umělecky ovlivnily delší studijní pobyty v zahraničí. Jednak stáží v indonéské Yogyakarta, na Tchaj-wanu a roční pobyt ve španělské Valencii. V malířských obrazech jde především o vnímání pestré barevnosti. Na svět se dostávají témata inspirovaná zajímavými prožitky, dále se snaží ztvárňovat příběhy lidí, které potkal. Patří sem mezilidské vztahy, především mezi mužem a ženou, které se snaží zachytit malbou, ale dokáže čerpat i z běžných všedních okamžiků. „Aktuální série obrazů je inspirována poslední stáží na Tchaj-wanu, kterou absolvoval na jaře loňského roku. Jedná se převážně o mytologické motivy, jako například bohyně Mazu, která bojuje s drakem, či posvátné zvíře Kirin, ochránce Buddhya Nio, nebo posmrtný svět. Z celé série vyplývá velký Heresův obdiv k Hieronymu Boschovi a asijské mytologii,“ vysvětlil ředitel galerie Vojtěch Odcházel. Výstava potrvá do 27. dubna. (čej)

■ Láskovražda, olej na plátně, 100 × 120 cm, 2019

HISTORIE

Polabské muzeum v proměnách času (2. díl)

Text: PhDr. Jana Hrabětová
Foto: archiv Polabského muzea

Poděbradské muzeum ve staré škole

1. Vítaná příležitost přemístit muzejní sbírky do prostor, kde by si je návštěvníci mohli pohodlně prohlížet, se objevila poměrně brzy po založení muzejního spolku (1902). V roce 1904 byla dokončena novostavba na tehdejší dobu velké a moderní školy pro chlapeckou obecnou a měšťanskou školu, dnešní gymnázium. Tím pádem se cele uvolnila malá a dávno nevyhovující stará škola u kostela.

2. V archivu Polabského muzea se zachoval plánec školy, která v těchto místech stávala už od středověku. Zasloužila se o ni kolem roku 1444 Kunhuta ze Šternberka, první manželka Jiřího z Poděbrad, která zde žila,

když byl hejtmánem Boleslavského kraje. Pro vydržování školy a sousedního špitálu založila nadaci, do které pak plynuly výnosy z tzv. špitálních polí (dnešní park od hodin k nádraží). Tato škola si zachovala starobylý ráz přes pohromy třicetileté války až do roku 1846, kdy byla do základů zbořena a na jejím místě za 10 000 zlatých s podporou panství postavena patrová zděná budova, která se po průběžných modernizacích dochovala do dnešních časů.

3. Starou školu navštěvovali žáci až do otevření nové školy v bývalé Chládkově, dnešní Studentské ulici. V té době rozhodlo obecní zastupitelstvo, v němž měl velké slovo Jan Hellich, aby byla opuštěná budova věnována čilému muzejnímu spolku. Stalo se tak v roce 1904, což dokládá věnovací listina, zachovaná v muzejním archivu.

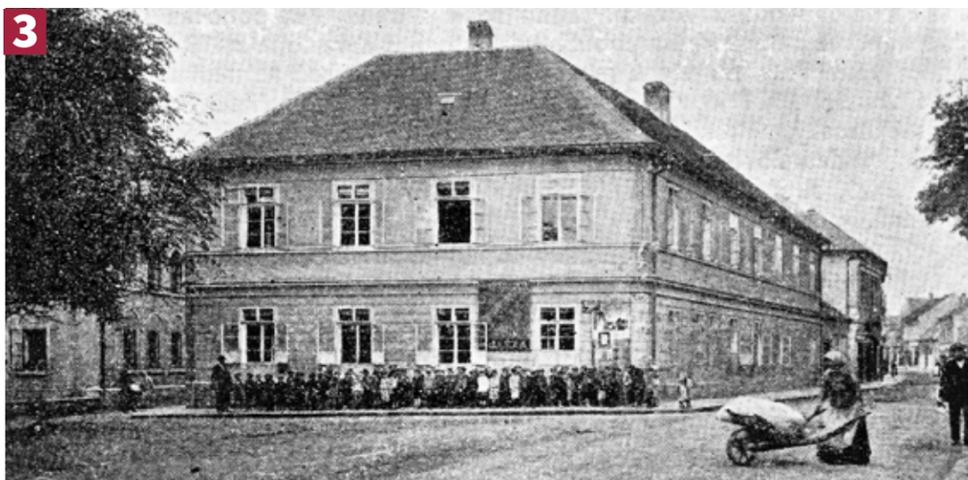
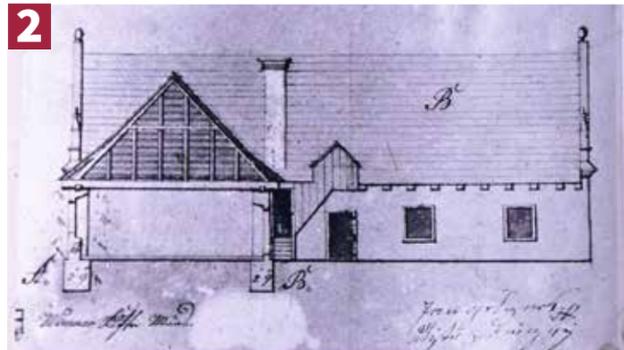
4. Během roku 1905 byl průběžně celý objekt stavebně upravován a přizpůsobován účelům muzea pod dohledem výboru spolku a placeného dozorce. Další fází bylo vybavení místností novými vitrínami, o což se posta-

ral vyhledávaný poděbradský truhlář Jan Báša. Jako zajímavost budiž uvedeno, že k výrobě prosklených vitrín použil vzácné černé dubové dřevo z pravěkých stromů, které byly vybagrovány z řečiště při regulaci Labe pod zámek. Několik těchto vitrín je dosud uloženo v muzejních depozitářích.

5. Čtvrtá valná hromada muzejního spolku 29. června 1906 se konala už ve vlastní budově. Spolek měl tehdy 36 zakládajících a 195 přispívajících členů. Čestné členství hned bylo uděleno Janu Hellichovi, hlavnímu iniciátoru od první myšlenky až po úspěšný rozjezd. Sbírkou, byť provizorně upravené, překvapily každého svou bohatostí. První návštěvníci si mohli prohlédnout na 300 předmětů, ale brzy k nim začaly přibývat další od nejruznějších dárců, takže se celá budova zakrátko zaplnila.

6. Ve dvacátých letech minulého století získalo muzeum od obce sousední bývalý špitál, po zámku nejstarší budovu ve městě, která se po doplnění barokním štítem a okny v 18. století zachovala v původním středověkém stavu.

V ní byly uloženy pravěké nálezy, jež díky Hellichovu mimořádnému zájmu představovaly tehdy největší mimopražskou archeologickou sbírku.

Inzerce

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají

RECITÁL

Jakuba Smolika

pátek 14. 2. 2025
od 19:00 hod.

Kongresové centrum Lázeňská kolonáda

Vstupné: zóna A 350 Kč (klient lázní 200 Kč)
zóna B 250 Kč (klient lázní 160 Kč)

Vstupenky k zakoupení na recepcích hotelů
a na webu: lpdy.cz/smolik25

MEDIÁLNÍ PARTNER
Střední Čechy
Český rozhlas
FM 104,7

Lázně Poděbrady, a.s. pořádají

KŘESLO PRO HOSTA

s Petrem Kostkou
čtvrtek 27. 2. 2025
od 19:00 hod.

Kongresový sál Lázeňská kolonáda Poděbrady
Moderace **PhDr. Jiří Vaniček**

Vstupné: 200 Kč (lázeňští hosté),
250 Kč (veřejnost a na místě)

Vstupenky k zakoupení v recepcích hotelů
a na webu: www.lpdy.cz/kostka

MEDIÁLNÍ PARTNER
Střední Čechy
Český rozhlas
FM 104,7

SPORT

Vá+noční orienták 2024

Text: Martin Král
Foto: E. Nedoma

V sobotu 14. prosince 2024 v pět hodin odpoledne v Poděbradech odstartoval další ročník tradičního Vá+nočního orientáku, který jak pro zkušené orientáky, tak laickou veřejnost každoročně připravuje běžecký klub Běhej Poděbrady. Do cíle závodu úspěšně doběhl celkem 179 závodníků, kteří poměřili své síly na 3 tratích různé obtížnosti – závodní kategorie TM (3,2 km, muži) a TZ (2,9 km, ženy) a kratší, nesoutěžní trať P. Pro nejmenší byla připravena kategorie HDR při svíčkách

s dovoleným doprovodem. Běželo se na mapě Kostelní předměstí, start i cíl byly umístěny v těsné blízkosti Sadů S. K. Neumanna. V zázemí si závodníci mohli vychutnat domácí nealko svačák a vybrat z rozmanitého sortimentu sladkého a slanečného pečiva, které napekli členové a přátelé klubu. V závodních kategoriích vyhráli Matěj Čečka (OK Slavia Hradec Králové) a Karolína Pipková (OK Lokomotiva Pardubice). Kompletní výsledky a odkaz na fotogalerii jsou k dispozici na stránce závodu behejpodebrady.cz/vanocni. Poděbradský klub opět dokázal, že je schopný uspořádat závod na vysoké úrovni, a je připraven čelit dalším výzvám v oblasti organizace. V prosinci 2025 se pořadatelé těší na další ročník vánočního orientačního běhu a věří, že se jim podaří přilákat ještě více závodníků.

Mladší žákyně zazářily na házenkářském desetiboji v Mělníce

Text a foto: Tomáš Vejvar

V sobotu 11. ledna se naše mladší žákyně zúčastnily Regionálního kola házenkářského desetiboje, které hostilo město Mělník. V turnaji se utkaly s týmy Sokol Bělá pod Bezdězem, HC Kolín a domácím družstvem Házená Mělník. Pod vedením trenérky Veroniky Sollier předvedly výborné výkony a po vyrovnaných disciplínách si domů odvezly úžasné druhé místo. Sestavu našeho týmu tvořily brankářky Radka Závůrková a Ariela De Plessis, hráčkami v poli byly Lenka Králová, Karolína Javůrková, Valerie Votavová, Nicole Sollier, Hanka Čiháková, Johanka Štátná, Viktorie Žohová, Charlotte Červenková a Michaela Hujerová. Házenkářský desetiboj je sportovní soutěž, která spojuje různorodé disciplíny zaměřené na různé aspekty házené. Tým musí prokázat všestrannost ve všech dovednostech – od běžeckých závodů přes střelbu až po technické úkoly a týmovou spolupráci. Kromě zápasů se účastníci utkávají i v různých dovednostních testech, které prověřují nejen jejich fyzickou zdatnost, ale i techniku, přesnost a taktické myšlení. Takováto soutěž je vynikající příležitostí k rozvoji mladých hráčů, protože se zde kombinují herní dovednosti s individuálními výkony, které ukazují na širší schopnosti hráčů.

Naše žákyně se s každou disciplínou vypořádaly s velkou energií a odhodláním. Zvládly technické úkoly i napínavé zápasy, kde musely ukázat jak své schopnosti, tak i pevné nervy. Podpora ze strany fanoušků a rodičů byla nepřehládnutelná a dodávala týmu sílu bojovat až do poslední minuty. Trenérka Veronika Sollier vedla své svěřenkyně s klidem a zkušeností, což přispělo k tomu, že tým podával vyrovnané výkony po celý den. „Jsem nesmírně hrdá na výkon našich dívek. Ukázaly obrovskou bojovnost a týmového ducha. Každá z nich přispěla k celkovému úspěchu, a to nejen v zápasech, ale

i ve všech dovednostních disciplínách. Bylo vidět, že mají chuť se neustále zlepšovat, a to je pro mě jako trenérku největší odměnou. Druhé místo je skvělý výsledek, ale hlavně mě těší jejich odhodlání a radost ze hry. Naším cílem je dál rozvíjet jejich talent a připravit je na další výzvy. Jsem si jistá, že je čekají ještě větší úspěchy,“ řekla trenérka Veronika Sollier. Výsledkem celodenního snažení bylo krásné druhé místo, které je výtečným startem do nového roku a zároveň motivací do dalších turnajů. Úspěch je důkazem, že tvrdá práce na trénincích a chuť zlepšovat se přináší výsledky.

Velké poděkování patří nejenom hráčkám a trenérce, ale také pořadatelům za znamení organizaci a všem soupeřům za férovou a kvalitní hru. Tento úspěch dokazuje, že házená v Poděbradech je plná talentovaných hráček, které mohou dosáhnout velkých úspěchů. Pokud vás házená zaujala, přidejte se do našeho týmu mladších žákyň. Probíhá celoroční nábor dívek zábavné, plné pohybu a báječného kolektivu. Více informací najdete na našich webových stránkách hazenapodebrady.cz.

Turnaj ve stolním tenise

Text: Jan Chlad za oddíl ACS Přední Lhota
Foto: archiv oddílu

ACS Přední Lhota, oddíl stolního tenisu uspořádal v sobotu 28. prosince 2024 ve své herně Spolkového domu v Přední Lhotě – na počest zakladatele klubu a trenéra mládeže Petra Mráze – 3. ročník turnaje dětí do 14 let a turnaje neregistrovaných dospělých. Akce se zúčastnilo devět poděbradských dětí, čtyři z oddílu TTC Poděbrady a pět žáků z pořádající ACS Přední Lhota. Bez porážky zvítězil domácí Vojtěch Švorc před Milenou Filipovou a třetím místem Hubertem Hrubým. Na dalších místech se umístili Matyáš Hajduk, Václav Kaše, Hubert Filip,

Vít Vokál, Matěj Kaše a Vojtěch Vokál (na snímku hráči zleva podle konečného pořadí). V turnaji dospělých neregistrovaných se utkalo dvanáct startujících a bez jediné porážky zvítězil Petr Saulič. Za ním skončila vyrovnaná trojice hráčů Jakub Pokorný, Miroslav Peterka a Pavel Michlfeit. Na dalších místech skončili Lukáš

Poláček, Vladimír Mráz, Nadá Jakoubková, Tereza Mrázová, Jaroslava Malinová, Pavel Mráz, Martin Balšánek a Alena Babická. Za pomoci pořadatelů, hráčů místního stolnětenisového oddílu a města Poděbrady, které věnovalo sponzorské dary, se turnaj vydařil ke spokojenosti zúčastněných.

Z klubu Boxing Poděbrady

- Nábor na tréninky dětí ve věku 6–13let, boxu dospělých (14 let a více) a BJJ (Brazilské jiu-jitsu) probíhají pravidelně na každém tréninku a je možnost se kdykoli zapojit.
- Boxing on the river 2025 – na městském ostrově v Poděbradech proběhne 10. května Česko-Slovenské boxerské souboje s hlavním utkáním o mezinárodní pás vytvořený pouze pro tuto událost. Hosty se stanou Vojtěch Závěský alias Vojtaano a Jakub Štáfek, kteří budou dražit svoje osobní předměty ve prospěch charity. Více informací na www.boxingpodebrady.cz.

NÁBOR NOVÝCH ČLENŮ

V PRŮBĚHU CELÉHO ROKU

BRAZILSKÉ JIU-JITSU
BOX DĚTI
BOX DOSPĚLÍ
BOX ŽENY

VÍCE NA WWW.BOXINGPODEBRADY.CZ NEBO NA TELEFONU 777 252 927

BOXING PODĚBRADY - TĚLOCVIČNA, ZADNÍ VCHOD NA ZŠ NA VALECH, STUDENTSKÁ ULICE, PODĚBRADY

ZNAČKOVÁ PRODEJNA RYÖR PODĚBRADY

Modelace těla

Přijďte si vyzkoušet naše výrobky, které pomohou s redukcí tuku a **zpevněním pokožky těla.**

1. Lipored Ultra emulze k redukcii tuku a celulitidy **273 Kč**

2. Břečtanový gel proti celulitidě **157 Kč**

3. Kolagen booster Zpevňující krém pro pleť i tělo **250 Kč**

Sleva 15 % na produkty Ryör

Platí od 30. ledna do 28. února 2025

Možné uplatnit v prodejně Ryör Poděbrady.
Platí pouze pro maloobchodní zákazníky.

Kdy máme otevřeno?

Po–Pá 8:30–17:30 | So 9:00–13:00

Kde nás najdete?

Značková prodejna Ryör Poděbrady
Komenského 40 (kousek od kolonády)ryor.cz

f Ryör Poděbrady